

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/435/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213206219
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gažovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1213206219.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom Olejkárska 1, Bratislava, zastúpeného advokátom JUDr. Vladimírom Kánom, so sídlom Námestie M. Benku 9, Bratislava, proti odporkyni: T. L., Z. B. Q. XX, B., zastúpenej opatrovníčkou K. F., pracovníčkou Okresného súdu Bratislava II, o zaplatenie 50,50 eur, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 26. júna 2013, č.k. 21C/41/2013-22, v časti náhrady trov konania, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti mení tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 16,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 29,29 eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Vladimíra Kána, advokáta so sídlom v Bratislave, do troch dní.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Rozsudkom zo dňa 26. júna 2013 č.k. 21C/41/2013-22, uložil súd prvého stupňa odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,50 eur a nahradiť mu trovy konania vo výške 16,50 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo veci samej rozhodol podľa § 760 Obč. zák., § 11 ods. 1 písm. d), § 14 ods. 2 zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave. Svoje rozhodnutie vo výroku o trovách konania odôvodnil § 142 ods. 1 a § 150 ods. 2 O.s.p. a navrhovateľovi priznal zníženú náhradu trov konania na ktoré mu vznikol nárok vo výške zaplateného súdneho poplatku v sume 16,50 eur, nepriznal mu trovy právneho zastúpenia vo výške 87,88 eur, nakoľko trovy konania spolu 104,38 eur, ako dvojnásobok dlžnej sumy, sú neprimerané voči pohľadávke 50,50 eur. Pri znížení trov konania prihliadol na to, že navrhovateľ obdobné nároky uplatňuje vzorovým návrhom, v ktorom sú menené len identifikačné údaje odporcu, dátum jazdy a variabilný symbol, príprava týchto návrhov je rutinná činnosť, nevyžadujúca žiadne odborné znalosti, a teda ide o trovy neúčelne vynaložené.

Proti tomuto rozsudku, do výroku o náhrade trov konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ domáhajúc sa jeho zmeny tak, aby mu bola priznaná náhrada trov prvostupňového konania v sume 16,50 eur - titulom súdneho poplatku a titulom trov právneho zastúpenia v sume 87,88 eur (za 3 úkony právnej služby po 16,60 eur + DPH a 3 x režijný paušál po 9,37 eur). Namietal nesprávne právne posúdenie vecí súdom prvého stupňa pri aplikácii § 150 ods. 2 O.s.p., pričom poukázal na dôvodovú správu novely Občianskeho súdneho poriadku účinnú od 15.10.2008, podľa ktorej, súd môže pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke neprimerané, t.j. ak trovy predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka, čo treba chápať minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina, o ktorý prípad však v danej veci nejde. Poukazoval na to, že zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou navrhovateľa, a preto nemožno podľa správneho úsudku a dobrej vôle znižovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku súdneho poplatku. Dôvodil

tým, že všetky uplatňované trovy konania sú účelne vynaložené a uplatňované v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z.z.. Tiež namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa v napadnutej časti pre nedostatok dôvodov, ktorým postupom mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Zároveň poukázal na dôvody, na základe ktorých Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací v niektorých prípadoch prvostupňové rozhodnutia v obdobných veciach s totožným skutkovým stavom, zmenil rozhodnutie prvostupňového súdu.

Odporkyňa, resp. jej opatrovníčka sa k odvolaniu nevyjadrili.

Odvolací súd prejednal vec v napadnutej časti podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti nie je úplne vecne správny.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 50,50 eur. Z hľadiska predmetu konania, ktorým je nezaplatenie cestovného a úhrady, sa jedná o vec s nízkou hodnotou sporu, pretože uplatňovaná pohľadávka nepresahuje 1000,- eur.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel, keď odporkyňu zaviazal na zaplatenie sumy 50,50 eur, a pokiaľ išlo o náhradu trov konania zaviazal odporkyňu na zaplatenie len sumy 16,50 eur, keď tieto znížil tak, že mu nepriznal trovy právneho zastúpenia v sume 87,88 eur za ním uplatňované tri úkony právnej služby v sume (3 x 16,60 eur + 7,81 eur + 20% DPH), to s poukazom na ust. § 150 ods. 2 O.s.p..

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Z hľadiska odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade trov konania správne postupoval, keď trovy konania, na náhradu ktorých vznikol úspešnému navrhovateľovi nárok v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., znížil v zmysle ust. § 150 ods. 2 O.s.p.. Hoci je zníženie či nepriznanie náhrady trov konania v tomto prípade výlučne na úvahe súdu, nestotožnil sa odvolací súd s posúdením nároku navrhovateľa na náhradu trov konania súdom prvého stupňa tak, že navrhovateľovi nepatrí náhrada žiadnych trov právneho zastúpenia.

Je totiž potrebné vziať zreteľ na to, že poplatková povinnosť, vyplýva priamo zo zákona, je obligatórnou podmienkou konania vo veci samej, a preto jej krátenie alebo nepriznanie v rámci trov súdneho konania v drobných sporoch neprichádza do úvahy. Navrhovateľovi vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania i za dva úkony poskytnutej právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia a podanie návrhu po 16,60 eur, 2x paušálna náhrada po 7,81 eur, k tomu 20% DPH, spolu vo výške 58,58 eur. Podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné priznať navrhovateľovi aj náhradu trov právneho zastúpenia avšak iba za jeden úkon právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia, bez ktorej by ani nebolo došlo k samotnému zastupovaniu v konaní. Pokiaľ ide o krátenie trov konania o odmenu za jeden úkon právnej služby - spísanie a podanie návrhu, je totiž treba uviesť, že predmetom tohto konania sú pohľadávky, ktoré sa hromadne uplatňujú, pričom navrhovateľa v týchto konaniach zastupuje Advokátska kancelária ECKER - KÁN & partners a jej písomné podanie na súd - návrh je vo všetkých prípadoch z hľadiska právnej argumentácie rovnaký, k zmene dochádza len v označení značky veci navrhovateľa (naša značka), mena a adresy odporcu, dňa a čísla linky, kedy došlo k porušeniu

Prepravného poriadku Mestskej hromadnej prepravy v Bratislave. Skutková stránka veci je štandardná, predmet sporu po právnej stránke tiež nie je zložitý, a teda vyžadujúci si náročnú prípravu najmä s ohľadom na preštudovanie iných s vecou súvisiacich predpisov.

Z ust. § 150 ods. 2 O.s.p. nevyplýva záver o tom, že postup podľa uvedeného ustanovenia je možný iba v prípade, ak trovy konania predstavujú "minimálne dvojnásobne" vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Takýto záver nevyplýva ani z dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu. V nej sa uvádza iba ako príklad, že aplikácia je prípustná najmä v drobných sporoch, v ktorých konaniach trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka, čím sa nemyslí násobok uplatnenej pohľadávky.

Vychádzajúc z toho, že cieľom súdneho konania v predmetnej veci je vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže tu prevažovať záujem na vedení konania z hľadiska odmeny advokáta, dospel odvolací súd k záveru, že v danej veci je opodstatnené zníženie náhrady trov právneho zastúpenia o jednu polovicu. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní poukazoval na iné rozhodnutia odvolacieho súdu vo vzťahu k aplikácii § 150 ods. 2 O.s.p., tieto nie sú pre rozhodnutie v danej veci právne významné a ani pre toto konanie záväzné z hľadiska § 135 O.s.p., resp. § 159 ods. 2 O.s.p..

Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa tak malo všetky náležitosti požadované ust. § 157 ods. 2 O.s.p., a preto nie je odôvodnená námietka navrhovateľa týkajúca sa jeho nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov a tým ani jeho obrana, že by mu tým bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, zmenil (§ 220 O.s.p.) tak, že navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 16,50 eur a po krátení trov právneho zastúpenia mu priznal odmenu za jeden úkon právnej služby v sume 29,29 eur, t.j. 16,60 eur + 7,81 eur + 20% DPH.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 2 O.s.p. a vzhľadom na pomerný úspech účastníkov v odvolacom konaní, nepriznal žiadnemu z nich nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.